

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapesten Lang Lipót és Schwarz; Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haasenstein és Vogler, (Otto Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukes M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben Vatzina R. hirdetési irodájában

9. szám.

BRASSO, Csütörtök, január 21-én.

II-ik évfolyam 1886.

Tisztelettel kérjük lapunk azon tisztelt olvasóit, a
kik előfizetési díjaikat még be nem küldötték:
szíveskedjenek azt mielőbb eszközölni, hogy a
lap szétküldésében zavar vagy fennakadás ne
álljon be.

Évforduló.

Az idő végtelen, a végtelenségek kábitók.
A kábulás az örüléshez közelit. Az örültségtől
ösztönszerűleg félünk. Ez ösztönszerűség vége-
ket alkotta a végtelen időnek.

Az örök idő szakaszokra osztott. E sza-
kaszoknál, mint annyi pihenési pontnál a vég-
telenség feletti aggodalomba belefáradt erő pi-
henő helyet talál, hol a mindenséggel foglal-
kozó elme saját énjéhez tér vissza, számítás-
okat tesz, a múltban lelt adatok összegéből kö-
vetkezetesen akarja a jövőt megalkotni s
számfejtési műveletének eredményében az élet
intézésének iránytűjét keresi.

Az önbizalom, a kétségbeesés, a vig ke-
dély, a lehangoltság e pihenő pontoknál ta-
lálja meg indokának anyagát.

Az egyes embernek családba, társaságba,
államba, emberi egyetembe való tömörülése
nem vetkőzheti le az egyesnek sajátosságát, az
így tömörült testek szükséglete, terjedtebb mérv-
ben bár, azonos az egyes ember szükségletével.
Az élet mindeniknél egyenlő, annak tartóssá-
gát a szervezet ereje, s a rohamos változások-
nak ellentálló képessége szabja meg.

A múlt példája tanítja, hogy az egyéni
élet semmiben sem örökös, de a világegyetem-
ben s az összanyagban soha meg nem szűnik.

Az egyén ösztönében bírja az akaratot,
akaratában az erőt, a lételnek végét elodáztatni;
ezen erő alkalmazásának módszerében s e mód-
szer jól kiszámított alkalmazásában az akarat
eredménye biztosítva van.

Még nem vagyunk oly távol a polgári
év fordulójától, a végtelen idő ez eltelt sza-
kaszának határától, hogy egy eltelt év mikénti
felhasználásáról való elmélkedések, számítások
ne foglal koztassák a gondolkozó főt s e szá-
mitások eredményében rejlő jövő sorssal a ta-
pasztalás megismerkedni ne óhajtsa.

A megtörtént tények eredménye alkotja
a jövő kilátását. A tények logikája egyenlő a
világegyetem logikájával. Ebben ugyanazon
munka mindig ugyanazon eredményt szüli, az

emberi hasonló munka is mindig hasonló kö-
vetkeztetést fog feltüntetni.

Nagy rázkódás nélkül a természet sem
provokálja az anyagok szembeötlő, nagyobb-
mértvű új alakulását; az ilyenek forrongással,
természeti tűneményekkel kapcsolatosan jelen-
nek meg, s az új alakulás a forrongó erőben
lévő elemek közül a leghatalmasabbnak mű-
ködési iránya szerint fejlődik ki.

Ilyen az emberi egyetemenek népekké való
alakulása is. Általános és nagy indokok alkot-
ják az államokat s szabják meg azoknak for-
máját, és miképpen az indokok alapját tevő ér-
dekek folyvást váltakoznak, az ezeknek meg-
felelő alakok is a változás kényszerének kö-
vetkezetesen alá vannak rendelve.

A rendkívüli változásokat az emberiség-
nél rendszerint eszmeforradalmak előzik meg s
a gyorsan változó viszonyokat teremtő ezen
forradalmak önkénytelen soha nem vonultak
vissza a rendszeresség medrébe, időnkint egy-
másnak mégis helyet adni kényszerültek.

Minden, a legéletképesebben született új
eszme is megtestesüléseig forradalmat idézett
elő s csak a vélemények surlódása után fog-
lalhatott oly állást, hogy arra gyakorlatilag
is építeni lehessen. A nagyobb hódításokat el-
ért eszmék diadala mindig megkövetelte az
emberiségtől áldozatait.

A vallási eszmék rajongó forradalmában
mindenik tábor erkölcsi alapon vélt állani, de
tulkapásaiban mindenik kiszámíthatatlan rombo-
lást okozott, s csak midőn a mindenik elemet
emberies erejében felülmúló eszme: a szeretet
eszméje kivívhatta diadalát, ekkor csendült
meg a vallási forradalom romboló árja, mely
visszaszorulván természetes medrébe, nyomán
a felekezetek élete s egymás közti békéje
virult fel.

A századunkban diadalra jutott szabadság
eszméje szintén világforradalmat okozott; tu-
sája közben létező állapotokat igen sokszor a
nélkül rombolt le, hogy képes lett volna he-
lyükbe azonnal marandót alkotni. E forra-
dalomban küzdő tömegnél a diadal legtöbb-
nyire mámort okozott s győzelme után a nyert
eredmények tömkelegében tévelygett, céltala-
nul emésztette fel gyakran lételének elemeit s
hosszasan nem volt képes biztos alkotásnak
rakni le alapzatát. Látott a világ a szabad-
ság eszméjének győzelme felett ujongó töme-

geket zsarnok orgiákba merülni; tombolásaik
közben leszédültek a kivivottak vélt talajról
s zászlójukat a legyőzöttek ragadván kezükbe,
— mentették meg mérsékletükkal az eszme
diadalát.

Napjainkban a faji, nemzetiségi eszme
tartja forrongásban a mi legközelebbi világun-
kat, mely eszme a szabadság diadalának korcs-
szülöttje. Ezen most előtérbe nyomult önző
kérdés feltartóztatja az államot fejlődésében s
a fajgyűlölség foglaltván tért a kedélyekben,
kizárja onnan az emberszeretetet, elfoglalja
dudvájával a talajt, melyben a hazaszeretet
virágának kellene táplálékát feltalálni.

Az emberrel született s tőle el nem vitat-
ható állapot az, hogy rendes körülmények kö-
zött közvetlen környezetéhez jobban vonzódik,
mint a távolabbiakhoz, s ha ez így nem vol-
na, miért ne szerethetné a gyermek a szom-
széd asszonyt, ki néha jókedvében őt cseme-
gével is megkínálja s ki hibái iránt is elnézőbb,
épen oly hévvel, mint az édes anyát? És
tudta-e fel hibául valaki a szülőnek és gyer-
meknek azon kölcsönös szeretetét, melynek me-
lege forróbb volt minden más érzéseknél? —
A nemzetiségi érzés ilyen kinyomatát is csak
becsülni lehet s egyuttal, mint emberrel szü-
letett becsületes érzés, a feltétlen tiszteletre is
igényt tarthat.

De midőn a rokoni lételben rejlő közelség
összpontosítva a közébe tartozókat, ezek — ha-
bár önfentartási ösztönből is — bűnre szövet-
keznek s lakóházuknak felgyújtását csak azért
tervezik, hogy az okozott tűzvész idején a szom-
szédot kirabolhassák: úgy vallás-erkölcsi, mint
állami szempontból súlyos bűnben válnak bí-
nössé s a büntető hatalom szigorának öntuda-
tosan dobják oda magukat s annak bekövet-
kezendő súlyát el nem kerülhetik.

A nemzetiségi eszme ily ferde alakot öltve,
a napi sajtóban kísérti a békés tömeget s ful-
lankján át akarja elmérgesíteni az egészséges
állapotokat.

Kórtünetek mutatkoztak a lefolyt évben,
mik e mérgezésnek voltak eredményei s me-
lyeknek némelyike a figyelő orvost gyógyszer-
ek alkalmazására kényszerítette, de vagy azért,
mert nem tünt fel még idültnek a baj, vagy
mivel egy gyökeres gyógymód alkalmazásának
ideje nem volt alkalomszerű, csak az egyes
tünetek elhárítására szorítkozott az orvoslás,

A „BRASSÓ” TÁRCZAJA.

Elfelejtett hősök.

I

(Bevezetés féle.)

Ezelőtt mintegy 3086 esztendővel — egy pár
év ide vagy oda, nem határoz — Páriz, a szép tró-
jai királyfi Menelaos spártai királynak vendége vala.
Ezen király neje, a nálunk sem ismeretlen tündér szép
Ilona, nagyon beleszeretett a fiatal szép vendégbe, s
midőn férje egyszer a háztól távozott, összeszedte en-
nek minden kincseit és bucsu nélkül szeretője társa-
ságában egy készen állott hajón elvitorlázott.

Habár a régi görögök házasságtörés dolgában nem
voltak tulkényesek, Menelaos ő felsége mégis restelte
a dolgot s leginkább bosszantotta, hogy a fiatal suhancz
feleségét tudta s beleegyezése nélkül megszöktette s
ezt megboszulandó, testvérbátyja, a befolyásos mika-
nasi király Agamemnon segítségével a görög fejedel-
mek nagy részét egyesítette s ezek segítségével oly
hadsereget mozgósított, melyeknek Trója alá való el-
szállítására 1200 hajó kellett.

Ennek utánna a szép Ilona ballépését az ártatlan
trójai népen, mely hercege szerelmi kalandjáról mit
sem tudott, és annak jó királyán, az agg, gyermekek-
ben gazdag Priámoszon — mert csak fia száma har-
minczra rugott, — keményen megbosszulták. De nem

ment ám ez oly könnyen, mint a görögök eleve tán
képzelték; mert Trója királyi város ostroma egész tíz
évig tartott; mialatt sok derék vitéz harapott a fűbe,
de végre a sokaság és kitartás, minél a csel sem hi-
ányzott, mégis csak győztek: Trója elesett és egyenlővé
tétetett a földdel.

A ki a Trója körül folyt sok érdekes tömeges és
egyes harcok iránt érdeklődnek, annak ajánlom He-
rodót történeti művét, hol mindez részletesen a főbb
vitézek és harcosok jellemzésével igen szépen le
van írva.

Páriz szerelmi kalandja és a Trója körüli har-
czok, valamint e városnak bevétel a görögök által,
képezik a világirodalom legnagyobb és legművészebb
hőskölteményének alapját, ez pedig Homér Iliásza; de
ezen felül még mai napság is bő tápot nyújtanak a
képzőművészeteknek.

Ha a gyönyörűen megénekelt eseményeket a mű-
vészi kézzel és a legélénkebb képzelet aranyszálaiból
szőtt költői mezéből kivetkeztetjük, mi marad egyéb
házasságtörés, nyers, durva erőszak és kiáltó igazsá-
talanságnál? Trója megtámadása és elpusztítása a tör-
ténelem ítélőszéke előtt soha se volt indokolható: de
a költészet és művészet örökös dicsfényével áraszt-
otta el, ezeknek hódol a művelt világ mindaddig, míg
a szép és magasztos iránti érzék az emberiségben ki
nem hal, és a tett előtt, mint igazságérzete, nem tud
helyeselni szemét huny.

Ennek köszönhető, hogy az említett események-
ben szerepelt, részben mondai hősök, nem csak hogy
neveik fentartattak, de még most is érzében és már-
ványban megörökítettnek.

A régi görögöket nyájas génusuk szép sorssal
megáldotta. Még hibáik is a megdicsőítés világában
tűnnek fel. Sokat meg tudunk bocsátani egy bájos
szelleműs nőnek, ha bámulatot és vonzalmat kelt ben-
nünk. Így vagyunk a hellénekkel. Kevés nemzetnek
jut ki ily nyájas sors.

Ha, tisztelt olvasó, a magyarok történetét, de fő-
képpen a régi krónikákat, a tárgyhoz illő figyelemmel
elolvasod, elfog a bámulat a lángoló, önzetlen haza-
szeretet, az elszántság, hősiesség, a benső vallásosság
és a számtalan nemes erények fölött, miket majd min-
den lap felmutat. Különösen a vegyesházbeli királyok
és a török háborúk idejében majd minden korszak
egy-egy eposz. Nekünk is volt Achilleszünk, Patrok-
lész, Hektor, Ajax, Diomédész — sőt Odysseusunk is;
vándorénekesek (Rhapszódok) sem hiányoztak, kik az
udvarokat megjárva, nemzeti hagyományainkat lant
kiséret mellett, elénekelték. De nem volt Homérünk,
ki a hagyomány által megörzött nagy tetteket egyesít-
ve és művészi alakba foglalva, átadta volna az utó-
kornak, s így sok nemes és magasztos a feledéstől
megóvott volna.

az alapos elbírás alkalmasint későbbre tartatván fenn.

Ha végzett munkánk eredményével az évfordulónál számolunk, a jövőben teljesítendő kötelességek tisztán tűnnek elő, melyek elég halmozottak arra, hogy erőnket pihenni ne hagyjuk s folyvást munkáljunk a miázmák kiirtásában, nehogy ezek élő méreggá váljanak. Mert a ki ismeri a kórt és rendelkezik annak gyógyszerével, nem nézheti el annak odafejlődését, hogy ragályossá legyen.

Pedig a jelen évforduló egy néhány már letelt nap után sem mutatja a multban megfészelt kóranyagnak eltűnését, sőt mintha az új év új viszketegét hozott volna különösen a román sajtó beteges részére, izgalmas rángatódásokban jelentkezik a kórtünet s az orvost egész apparatusával hívja ki a tevékenységre.

Nagyon valószínű, hogy a kolozsvári fakultás ezuttal hathatósabb szerről fog e lázas betegnek gyógyításáról gondoskodni, mint milyennel a mult évben a nagyszabedű esküdt orvos urak járultak betegükhöz.

Le kell az évfordulónál mulhatlanul számolni a napisajtó baccillusokat termő ezen részével. Számba kell venni azon existenciákat, melyek saját népük és olvasóközönségük izgatásának árából eszik kenyérüket. A szabadság és alkotmányos élet virágos mezején lábrakapott gyomot gyökerestől kell kiirtani.

Hadd legyenek saját törekvésük szerint mártírjai azon ügynek, mely őket öntudatos bűnben látta szolgálni s mely hozzájuk hasonló oltárképeket meg is érdemel.

A nép, melynek nyugalma a sajtó azon része feldolgozni törekszik, a jogegyenlőség érzetében ki kell végre is hogy átkozza kebeléből azokat, kik az izgatást használják fel azon szivattyuképen, hogy békéjétől, házi nyugalmatól foszszák meg.

A román sajtó egy részének esatája nem eszmeforradalom, még csak ki sem jelöl egy morális célt, minek elérésére fegyverbe hívja olvasóit, hanem a rombolás jelszava alatt suhogtatja macskáját s bosszút lihegve tör mindenek, a mi nézetén kívül esik.

Első sorban az évfordulónál az erdélyi részekben állami és társadalmi uton a sajtó ezen képviselőivel kell leszámolni, hisz a román csak oly polgára e hazának, mint mi és bűn lenne, ha az állampolgárok románjuk része egyesek bűnös existenciájának vagy hirre törekvésének áldozatául dobatnék.

Saját nyelvén kellene megértetni a románál az eddig fülébe sugott hazugságok valótlanságát. Nyitva áll ugy az államnak, mint a társadalomnak az út, melyen hangját odáig elvigye. Az igazságnak hangja elől a fülek még soha be nem zárultak.

Ez utóbbi óhajítás létesítésének módzataihoz vissza fogunk térni.

—6.

Belföld.

Gyulafehérvárott Lukács Béla helyébe, ki az államvasutak igazgatójává történt kinevezetése folytán mandátumáról lemondott, a szabadelvű párt dr. Mohai Sándor ügyvédet léptette föl, kinek még nincs ellenjelöltje.

Országgyűlés. A képviselőház 18-án is folytatta a költségvetés tárgyalását. Magvas s tartalmas beszédet tartott mellette Horváth Gyula, mely a vita egyik kiemelkedő pontja volt. A javaslat ellen Meszlényi és Szabó szóltak. Még Grünwald Béla emelt szót személyes kérdésben, mire Szapáry gr. miniszter beszélt és Hegedüs Sándor a költségvetés előadója élt zárszavával. — Tegnapelőtt 19-én folyt a szavazás, mely azon eredménnyel végződött, hogy a függetlenségi párt kivételével a ház a javaslatot elfogadta. — 20-án a ház a költségvetés részletes tárgyalását kezdte meg.

Kereskedelmi szerződés Romániával. A „Pol. Cor.” bukaresti tudósítója aggodalmaskodik, hogy a román kormány által az új iparágak fejlesztése érdekében ígért nagy kedvezmények, de még inkább a gabn vámnak az osztrák-magyar kormány által tervezett fölemelése következtében nincs nagy kilátás az Ausztria-Magyarország és Románia közti kereskedelmi szerződésnek a régi alapon való megújítására. A román kormány tudja ugyan, hogy a szomszéd állam ellen viselő nyílt vagy leplezett vámháboru kárt fog okozni Romániának; de abban az esetben, ha Ausztria-Magyarország nagy vámot vetne a romániai kiviteli cikkekre és Románia kénytelen lenne más piacot keresni terményei számára, Románia is máshol iparkodnék fedezni a külföldi tartományokból való szükségletét.

Külföld.

A szerb-bolgár háboru.

Athén, jan. 19. A görög kormány már közölte a hatalmakkal ama jegyzékét, melylyel a leszerelés iránt tett javaslatot visszautasítja. — Krétából érkezett levelek megerősítik azt a hírt, hogy a lakosok számos gyűlésben a Görögországgal való unió mellett nyilatkoztak.

Belgrád, jan. 17. Pirocsanác és Novakovic, a haladó disszidensek vezérei, a skupstinai haladópart végre bizottságát a politikai helyzet megbeszélése végett összehívták s javaslatba hozták a Riszticseszel való koalíciót; azonban három napi heves vitakozás után az értekezlet a koalíció terve ellen nyilatkozott, mert az ország teljes bizalommal viseltetik Garasanin iránt. A végrehajtó bizottság Garasanint is meghívta véleményadás végett, de ő levélel megtagadta ezt, oly indoklással, hogy ő mint a kormány feje a folyamatban levő tanácskozássokra befolyást nem gyakorolhat. A végső szavazás alkalmával az egybehívó Pirocsanác és Novakovic kivételével az összes meghívottak a Riszticseszel való koalíció ellen és Garasanin politikája mellett nyilatkoztak. Ennek folytán Pirocsanác és Novakovic kijelentették, hogy a politikai térről a magánéletbe vonulnak vissza és így a disszidenseknek Garasanin pártjával történt egyesülése folytán a haladópart ismét kompakt s Garasanin annak elismert vezére. Egyidejűleg a radikálisok is — kik legutóbb igen hazafias magatartást tanúsítanak — közlekedést kíséreltek meg Garasaninhoz, mi e pártnak népszerűségénél fogva Szerbia jövőjére nézve nem kis jelentőségű esemény. A radikális vezéreknél adott amnestia s a két legnagyobb politikai párt egymáshoz közeledése folytán a közhangulat nagyon emelkedett, mi a király és kormány iránti ovációkban sűrűn nyer kifejezést.

A székelyföldi iparmuzeum érdekében.*)

Marosvásárhely, 1885. jan. 15.

A székelyföldi iparmuzeum érdekében, a „székely művelődési és közgazdasági-egylet” központi választmánya részéről kifejtett munkásságot fényes siker koronázta. A székely-egylet alakulása óta folytonosan arra törekszik, hogy a rendelkezésére álló szerény eszközöket, habár zajtalan munkálkodás mellett, de kötelességéhez hiven, oly czélok megvalósítására fordítsa, melyek drága székelyföldünk egyetemének, — szellemileg vagy anyagilag hasznára válhatnak. Az alapszabályok 2. §-sa is így körvonalazza az egylet czélját, mely nagyfotosságu czélt a székely-egylet dicséretes és eredményes kezdeményezésekkel igyekezik előmozdítani.

Szerencsés eszme volt: a székelyföldi iparmuzeumnak a székelyfővárosban való létesítése. Fejlődött ipar nélkül virágzó nemzet nem képzelhető. Mai nap ság az ipar a civilizáció egyik kiváló jelképe. A székelyföld s annak derék népe a magyar államban a legalkalmasabb pont és elem az ipar fejlesztésére. A székely-főváros s általában a székelyföld iparos népére nagy horderejű intézmény a székelyföldi iparmuzeum létesítése, ha iparosaink a szellemi és anyagi előhaladásukra nézve oly nagyfotosságu intézményi kellőleg méltányolni és felhasználni fogják.

A székelyföldi iparmuzeum eszméje a megvalósuláshoz közeledik. A székely-egylet ügybuzgó központi választmánya az országos kiállítás alkalmából, oly sok és szép tárgyat vásárolt olcsó áron össze és oly sok — köztük ezer forint előállítási árt meghaladó értéket képviselő — nagybecsű ajándékokat tudott az iparmuzeum részére, különösen Ráth Károly ipari felügyelő ügybuzgó segítségével megnyerni, hogy az eddig elért siker is a várakozásokat, a reményeket tulszárnyalta.

Látni és hallani kellett volna helyi és székelyföldi iparosainknak azt a hazafias lelkesedést, azt a nemes áldozatkésztséget, a melylyel tisztántuli testvéreink, a gazdagok és szegények egyaránt, tárgyaik ingyenes átadása alkalmával kifejtettek. Szegény és napi munkájukból élő iparosok, visszautasították a székely-egylet részéről tárgyaikért telajánlott 50—60 forint amugy is a valódi értékhez képest mérsékelt díjakat is. Haladjon az ipar. Boldoguljanak székely testvéreink. A haza oltárára adjuk ez áldozatokat, szölkak ok.

Elismerésre, székelységünk és a haza hálájára tették érdemesekké magukat az áldozatkész adakozók, a kik valóban a haza oltárára hozták meg áldozatukat. De csak abban az esetben lesz áldozatuk gyümölcsöző a haza oltárán, ha mi székelyek, felfogva és méltányolva tisztántuli testvéreink áldozatkésztséget, mi is a haza oltárához járulunk a nemes ügy nagy fontosságához mért összbuzgósággal, lelkesedéssel, hazafisággal, felhasználva a már megadott alkalmat, szellemi és anyagi javaiuk gyarapítására; az eszme népszerűsítésére, az ügy diadalának előmozdítására.

Minden kezdet nehéz. Idő kell ahhoz is, mig az iparos polgárság legnagyobb része megismeri az iparmuzeum jelentőségét, nagy fontosságát. De ha egyszer — ugy hisszük, hogy már Május hóban, — az iparmuzeum városunkban berendezve lesz és ott min-

*) Tárgyhalmaz miatt késett.

Szerk.

Mennyivel több azok száma, kik érdemessé tették magokat az utókor hálájára. és a halhatatlanság koszorújára, mint azoké, kiknek emlékét fentartotta és érdemeiket méltányolta a történetírás? S most már nekünk válik szent kötelességünk, ama számos, a haza közönségének nagyobb része előtt ismeretlen hősök neveit és tetteit a mennyire lehet, az áldozatkész hazafiság tündöklő példányképeiként bemutatni.

Es ezen szép kötelesség teljesítése épen most időszerű, a midőn idegen ajku polgártársaink egy része nemtelen, indokolatlan boszúból, rosszakaratból és nagyzási mániából Németországon rólunk hamis híreket terjeszt; történelmünket ferdíti s minden törekvéseinket állami és kulturális életünket a leggyűlöletebb színekben feltünteti.

Hogy ezen „hazafiak” fáradozásai nem voltak egészen eredmény nélküliek, mutatja az is, hogy több szépirodalmi német lap, mely még csak nemrég Magyarhonról és a magyarokról mindig a tisztelet és rokonszenv hangján írt; egy idő óta a hurokat jóval lejjebb hangolta.

Most még néhány sort ezen jó polgártársainkról.

* * *

Harmadik Konrád császár idejében (1113—1152) a németországi közállapotok igen szomorúak valának. Ekkor támadtak a Guelf és Ghibellin jelszavak alatt ismeretes politikai és vallási villongások. A nagyok

között hol egyik, hol a másik tartomány birtoklása fölött elkeseredett harcok folytak. Hasztalan fáradozott a császár egész négy évig, hogy a megzavart rendet helyreállítsa és a törvénynek érvényt szerezzen. Ezen állapotok alatt nagyon szenvedtek az ipar, kereskedelem és a földművelés is; s miután a Meklenburgi és a Pommerániai — a keresztséget még föl nem vett — szlávok és az alsó Elba melletti dúlmárok a szomszédok lakosságot egyre zaklatták; nem csoda, hogy a németek kivándorlása egyes tartományokból a szélrózsa minden irányba felette nagy mérvet öltött és hogy közülök sok ezer meg ezer a második keresztes háboru áldozatává lett.

Ebbe az időbe esik a csak 11 éves II. Géjza magyar király (1141—1161) trónralépte. A király kiskorusága idejére melléje adott kormányzók, u. m. Belus nádor és Uros esztergomi érsek, a német kivándorlásokat felhasználva, Erdély néptelen vidékeire szegényebb sorsu szász és flandriai németeket telepítettek.

Öseinknek az a gyöngéjük volt, hogy az ide telepített az idegenekre több gondot fordítottak: mint saját véreikre; s az ország javát az által vélték előmozdítani s annak erejét és védképességét növelni, ha a telepesekeknél több birtokkal és hallatlan szabadalmakkal elhalmozzák. De ezen oly természetes mint jogos föltevés csak egy részénél teljesedett be. Az erdélyi szászokkal ugy jártunk, mint a mezei egér, mely a fázó

és éhező sündisznót szánalomból magához befogadván, s utóbb csak kevésbé mult, hogy szemtelen, háladatlan vendége (szászaink is hospitesek = vendégek voltak) őt magát hajlékából ki nem szorította.

Azóta a mióta füleik nálunk megmelegedtek és a hosszú sujtásos, lánczhordta felöltőt az uri kabáttal, a kaszát és kapát pedig karddal és pennával kezdték fölesernelni, nem volt Magyarországnak oly kül- vagy bellellensége, Bazarad Mihály oláh vajdától kezdve (1330) egészen le az együgyű „Gazeta” és a félművelt „Tribuna”-ig, a melylyel bűnös konspirációt ne üzött volna hazája létele ellen; s ezt még midig folytatja. Jobb érzelmű, higgadt nemzetiségbelijével szemben pedig a lelketlen piszkolódás ocsmény eszközeivel él!

Nem-e hasonlít az erdélyrészi magyarság helyzete az üdvözítőéhez a két lator között?

„Megbocsáss atyám, nem tudják ők, mit csinálnak.”

Ki a tüzet akarja, annak el kell tünnie a füstöt is, ez a természet törvénye; tehát köszönet azoknak, kik feltalálták a kéményt és annak tisztítás módját, hogy a ház le ne égjen. De egy mégis kár; tudnillik az, hogy a mi kéményünkben, még mindig tulságos sok kellemetlen szagu korom van, mit onnan már egyszer le kellene kaparni; mert még mindig lehet veszeljes kéményégéstől tartani.

Faxit Deus! (Folytatása következik.)

denki, a kinek nem is áll módjában költséges utazásokat tenni, ismeretei, tapasztalatai bővítése végett, helyben felfogja találni a különböző ipar-ágak legújabb verseny mintáit; ha a cipész a legujabb, a legczélszerűbb, legizlésebb cipő kiállítását; a kovács, a patkó kiállításban, a régi szerkezetű patkók helyett 10—20 czélszerűbb s megfelelő patkó mintát fog találni stb. stb. úgy — úgy hiszszük — saját érdekeinek előmozdítása céljából is nem fog megmaradni a régi özvívz előtti formák mellett, hanem a mennyiben jobbnak és czélszerűbbnek az újat felismeri: annyiban követni is fogja, de csakis annyiban, mert a külföldi majmolása, vagy egyáltalán az utánzás kritika nélkül, szintén betegség és az önálló gondolkodás, az önállóan, lehetőleg újat, czélszerűt teremteni tudás és igyekezés az iparos kötelessége.

(Vége következik.)

A közönség köréből.)*

»A növényrostanyagok (cellulose)

mivolta szeszgyártásra alkalmas voltának felfedezése és feldolgozásának műszaki ismeretei; valamint

»100 tényleírás minta

a szeszadó iránt fennálló törvények és szabályok ellen felmerülhetők kihágások megállapításához; tekintettel az 1884. évi XXI. törv.-cikk-re is

ezimű két munka hat hónapnál több idő óta nálunk készen áll kinyomtatva, s minthogy szerzője s kiadója ismételt felhívásunk dacára sem váltotta ki a kész munkát, kénytelenek vagyunk a nyomdaköltség összegét kikapandó, a teljesen kész

600 példányt összesen s egyenként is elárulítani.

Ezen művek különösen a pénzügyi szakba vágyó egyének s első sorban a pénzügy-, vám- s adóörsegek számára bir felette nagy fontossággal, miért is ez uton hozzuk a mű elárulását nyilvánosságra.

Szíves ajánlatok intézendők

Alexi könyvnyomdájába
Brassó, Színház-utca 95.

(23)

Helyi és vidéki hírek.

Brassó város képviselőtestülete f. hó 20-án délután rendes havi közgyűlést tartott. Régebben fekvő tárgyait ezen ülésről csak lapunk jövő számában referálhatunk.

Dr. Weisz Ignác s társai múlt év december 31-én kérvényt nyújtottak be a városi tanácshoz, hogy a város összes hírlapi hirdetései ne csak németül, hanem magyarul is tétessenek közzé. Ezen teljesen jogos és méltányos kérésre megérkezett a válasz. Olyan furesa az, hogy jónak látjuk lapunk jövő számában teljesen közölni. Addig is megjegyezzük, hogy e válasz nem egyéb merő ironiánál, mert a t. tanács azt mondja, hogy ő ezen kívánságnak eddig is eleget tévén, u. elvi határozatot hozni felesleges. Mint értesülünk, az érdekeltek ezen határozatot megfellebbezik.

Bartesch-monumentum: Mint hírlík, Barnum a híres amerakia swindler, ki csak hirhadt és világhírű dolgok beszerzésével és mutogatásával foglalkozik, a „K. Z.” környezetéből nyert figyelemztetés alapján, ezen monumentum megszerzésének eszméjével foglalkozik.

Bál. A brassai róm. kath. nőegylet saját árvaház-alapja javára f. évi február 6-án fényesnek ígérkező táncestélyt rendez. Tekintve azon fényes eredményt, melyet ezen jótékony egylet minden évben táncszínművel elért; tekintve hogy ezen egylet estélyei a legsikerültebbek egyike s végül tekintve a már folyamatban lévő nagymérvű előkészületeket: alapos reményünk van, hogy ez estély az idén is meg fog felelni a hozzá kötött várakozásoknak.

Budapest városa az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesületnek” 5000 forintot fog meg-szavazni.

Táncszívalom. F. év január hó 23-án, Csernáfaluban az „International” vendéglő termében a hoszszufalusi ev. ref. leányegyház javára” táncszívalom tartatik. Rendezőség: elnök dr. Pataky Albert Bizottmányi tagok: Magyarosy Ferencz, Rusz János, Domokos István, Fekete József, Lészay Andor, Lukács Károly, Bede Dániel, Török József. Kezdeté este 8 órakor. Belépti díj személyenként 60 kr. családijegy 1 forint 20 kr.

Kossuth Lajos az utóbbi időben tíz napot töltött Rómában, honnan Sorrentóba utazott, hol a telet fogja tölteni.

A történelmi képscarnok. Ő felsége a király a budai várkert alatt egy történelmi képesarnok számára engedte át azokat a pompás helyiségeket, melyeket a várkert alatt nem régiben emeltetett. Trefort miniszter jelenlétében ez arczképscarnok ünnepélyen megnyitotta. A miniszterhez Pulszky Károly igazgató intézett beszédet. A gyűjtemény eddig 164 képből áll.

Hivatásának eset áldozatul. Kaviák Ignác, a virágölgyi plébánia káplánja himlőben halt meg, mely ragadós betegséget a halottas szentségek osztogatása közben kapta meg.

*) Az ezen rovat alatt megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

A szilági vasút ügye. A szilágysági vasút ügyében tartott legutolsó értekezleten Bánffy Dezső br. közvetítésére elhatározottat, hogy ez a vasut a szamosvölgyi vasutársaság által fog építtetni s úgy a két társaság a fusio által egyesülni fog.

Szerbia pénzügyei. Az sem tartozik a mindennapi dolgok közé, hogy egy pénzügyminiszter visszatartson olyan kölcsönt, melyet tálczán hoznak eléje. Mint Belgrádból jelentik, egy előkelő pénzügyi konzorcium ajánlatot tett a szerb kormánynak, hogy 20 millió frankot bocsát rendelkezésére. A kormány ezuttal azonban nem szándékozik kölcsönt fölvenni.

Az amerikai magyarok az ottani magyar lap felhívására újabbán ismét 21-en vettek Jókai kézírtaiból egy-egy lapot, a melyeket, mint tudva van, az Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület javára adja a költő.

Egy örmester öngyilkossága. A 43 gyalogezred egyik örmestere, From Károly Temesvárt 18-án délben röviddel 2 óra előtt egy puskalövessel véget vett életének. From Károly erdélyi születésű 12 év óta szolgál a gyalogságnál, s az öngyilkosságot szobafogságának kiállása után követé el.

Tolvaj színész. Csabay Zsigmond nevű színészt országszerte körözik, mert Zsombolyán ellopta házi gazdájának a téli kabátját, s megszökött.

Megesalták az angol hadügyminisztert. A csapatoknak szállított szuronyokról kiderült, hogy nem aczélból vannak. A szegény katonák nem tudták használni, s ez okozta a szudáni nagy veszteségeket is.

Szédelgő nőt fogtak el Bécsben, ki hamis okmányokkal elhitelette a könnyen hívőkkel, hogy sok pénzt örökölt; erre aztán kicsalt néhány embertől vagy 4000 frtot. Novotny Borbálának hívják a csalót

Nyílt tér.)*

Tisztelt szerkesztő ur!

A Seps-Szentgyörgyön megjelenő „Székely Nemzet” czimű hírlap f. évi 8. számának „nyíltterében” nevem megemlítésével egy cikk jelent meg, melyben valótlan tényekkel vádoltatván, felkérem azon cikkekre vonatkozó alábbi nyilatkozatomnak b. lapjában helyet adni.

Mindenek előtt előre bocsátom azt, hogy miután én soha sem tartottam tisztességesnek, valakit a névtelenség gyáva leple alatt hírlapban megtámadni, tisztességet nem tudó emberrel pedig szóban sem szoktam állani, azért nem válaszoltam a „Brassó”-ban, különben nevem felemlítését úgy sem tartalmazott cikkére.

Hogy a „Székely Nemzet” idézett számában megjelent cikk írója nevét elhallgatta, az arra mutat, hogy ő maga is teljes tudatában van rágalmainak, melyekért nyílt sisakkal fellépni nem mer, és mert nevét ki nem írta, sejttem, hogy cikkírója azon önzetlen hazafiak egyike, kitől a hitelt a nemzeti bank, ki tudja mi okból — de az én közreműködésem nélkül — elvonta, és ki majdnem minden itteni kereskedői csődnél mint oly hitelező szokott szerepelni, ki méltányos kamatokra való pénzkölcsönével a kereskedőkön segíteni igyekszik, úgy, hogy csődbe juttatja.

De bárki legyen a cikk írója, nem vele szemben, kit tisztességesnek el sem ismerhetek, de többi ismerőseimmel szemben tartom kötelességemnek cikkíró rágalmazásainak megczáfolását.

Alaptalan rágalom az, hogy én az „Albina” részere, kéz alatt előkészítettem — egy közraktár létesítését, aljas hazugság az, hogy én az „Albina” részere a helyeket lassanként összevásároltam, és gaz állítás az, hogy én a létesítendő közraktárnak a vasutal való összeköttetését kértem az államtól.

A tényállás a maga valóságában ez:

En még az 1881 év elején, tehát akkor, mikor az „Első erdélyi bank” közraktára, ha jól emlékezem, nem is létezett, már megvettem volt a vasut mentén azon telket, melyen jelenleg a fűrészgyár áll és ezen telken egy vállalkozó tőlem kölcsönzött pénzzel a fűrész elárvereztette, én a fűrészrészgyárt, mely különben is telkemen volt, nyilvános árverésen megvettem, és nemsokára erre a fűrészgyárt és telepet felajánlottam Brassó városának megvételre 1800 frt kárral; de Brassó városa 1883. december 5-én 12712 sz. határozatával arról értesített, hogy a megvételre nem hajlandó és így egy pár éven át ezen gyáromban a város fája bizonyos díjjért fűrészeltetett.

A fűrészgyár melletti Kászony-féle telket özvegy Kászonyné felkérésére 1885. január elején vettem meg, és mivel ezen telken fogadó és magazinum áll, ezen magazinumot részint én, részint mások helyben használták, a fűrészgyár oldalán lévő kis telket pedig maga Aronsohn Löbl ur ajánlatára Gärtner mérnök urtól vettem meg.

*) Ezen rovat alatt megjelenteknek sem tartalma, sem alakjéért nem felelős a szerkesztőség.

A vasuti vágányoknak a fűrészgyárhoz és ennek érdekében leendő lerakása iránt még 1883. évi ápril hó elején folyamodtam a vasuti igazgatóságához és az nekem 1883. július 14-én már engedélyeztetett is.

Ha már most tekintetbe vesszük, hogy az „Albina” itteni fiókja csak az 1882. év őszén létesült, hogy én a fűrészgyárt melyet a telek megvétele után, engedtem a telekre építeni, még 1881. és 1882-ben megvettem, hogy a vasuti vágányok engedélyéért még 1883. év ápril havában folyamodtam, hogy a fűrészgyárt és telepet még 1883. évben a városnak megvételre ajánltam fel, és hogy az 1885. év folyamán, mert a gyárhoz való gyakori kijárást meguntam, és mert más üzleteim ugys elégé elfoglaltak a helybeli magyar, német és román hírlapokban a gyár hasznosbérbe vételére a vállalkozókat felhívtam, hogy hogyan lehet köz-tudatu tények daczára azt állítani, hogy én a telket mindezen földeket, gyárt, és korszmát és magazinumot a még itt nem is létezett „Albina” részere vásároltam össze és az „Albina” által létesítendő telep részere eszközöltem ki a vasuti vágányok lerakását, azt a közönség megítélésére bízom.

Hogy a fenn hivatolt és a lapokban közzétett kibérleli hirdetmény következtében 1885 végén Popp B. G. helybeli nagybirtokos és gyáros nekem az egész telek megvételére ajánlatot tett és én azt neki, még pedig mint kimutathatom, 2300 frt veszteséggel eladtam, igaz, hogy Popp B. G. ur azt a telek completumot, melyet a maga részere vásárolt tőlem, most az „Albina”-nak adta el, — ehhez nekem és másnak semmi köze, és ezért én hazafiatlansággal annyival kevésbbé vádoltathatom, mert ha igaz is volna, hogy azon telteken az „Albina” közraktárt akarna állítani, én ezt a kereskedő és gazda közönségre nézve sem tekinthetem károsnak, mert miután az „Első erdélyi bank”-nak ily közraktarra kizárólag joga nincsen és most is meg-lehető nagy díjakat szed, a szolid concurentia csak javára volna a kereskedő és gazdaközönségnek, azt pedig joggal senki sem állithatja, hogy az „Első erdélyi bank” magyar intézmény, mert ha a támadó cikkben meg is nevezett gróf Bethlen András, gróf Nemes János és Lázár Gerő urak, kik iránt a legnagyobb tisztelettel viseltetem, magyarok is, az kétségtelen és köztudatu, hogy azon bank igazgatóságának Czell, Kamner, Dück és más tiszteletreméltó szász urak is vannak majoritásban és hogy azon bank részvényei legnagyobb részt szászok kezeiben vannak. Valótlan és alaptalan rágalom az is, hogy én az „Albinánál” titkos ezenzorságot viselek, mert én annak ép úgy mint az osztrák-magyar bank helyi fiókjának nyílt és kinevezett, semmi néven nevezendő díj vagy fizetésben nem részesülő cenzora vagyok, és az „Albinánál” ezen állomást barátaimmal történt előleges értekezés után éppen az ezen bankhoz fordulható magyarság érdekében azért fogadtam el, mert ezen bank szászok közül is nevezett ki két tisztességes censorot és mert ezen bank oly solid mint az Első erdélyi bank.

Végül még csak azt jegyzem meg, hogy engem nemcsak Brassó, hol 32 éven át becsületes keresetemnek élek és a hol vagyonom után a 13-ik virilista vagyok, de az egész ország igen nagy részében igen jól ismernek és pirulás nélkül nézhetnek bárki szemébe, mert mig vagyonomat becsületesen szereztem munkám után, embertársaim iránti és hazafias kötelességemnek mindig megfelelttem, és soha okom nem volt arra, mit egyenes nyílt szívű becsületeségem is kizár, hogy nevemet ki ne irhassam és hogy nézetemet nyíltan meg ne mondhasam.

Tessék cikkírónak, ha van még több szemtelensége, rágalmaiért nyílt sisakkal fellépni és nevét kiírni mert úgy akkor mint mot is már aljas hazug rágalmazónak tartom és fogom tartani.

Vasady József,

az osztrák magy. bank, úgy mint az „Albina” fiókjának nyílt és kinevezett, semmi néven nevezendő díj vagy fizetésben nemrészesülő cenzora.

Legujabb.

— Távirati tudósítás. —

Erdélyrészi földhitelintézet. Ez ügyben — mint táviratilag értesülünk — f. hó 19-én az összes erdélyrészi képviselők értekezletet tartottak Budapesten. Az értekezlet három bizottságot küldött ki: 1) a romániai vámszerződés megkötésénél Erdély érdekeit képviselni; 2) egy hitelintézet létesítését előkészíteni; 3) a birtokviszonyok rendezésében közreműködni. — Az ügyre visszatérünk.

Összesküvés. Bukarestben egy összeesküvésnek jöttek nyomára, mely Károly királynak trónjától való megfosztását és nemzeti dinasztia felállítását czélozza.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETME NYEK.

Szám 6050.1885.

Hirdetmény

a fekvőségeket terhelő adósságok bevallását illetőleg.

Mindazon adózó felek, kiknek fekvőségeit adósság terheli, ezennel felhívattak, az erre vonatkozó bevallási íveket ezen adóhivatalnál azonnal átvenni és azokat rendesen kitöltve, *legkésőbb f. évi január hó 31-éig ide ismét benyújtani*, — mivel a későbbben, t. i. január hó 31-ike után benyújtott adósságbevallások az 1886. évi ált. pótdadó kiszabásánál semmi esetben figyelembe vétetni nem fognak.

Ezen bevallási ívek benyújtása a városi adóhivatal részéről a feleknek az adóhivatali bélyeggel és a benyújtás napjával ellátott jegy által igazoltatik és csakis egy olyan jegy szolgálhat a bevallási ív benyújtásának igazolására.

Azon adózó felek, kik a fekvőségeiket terhelő összegekért tőkekamaton kívül törlesztési részleteket is fizetnek, a bevallási ívekben úgy az eredeti adósságuk összegét, valamint azon összeget is kimutatandják, mely általuk az idő folyamában törlesztés vagy részletfizetések által az eredeti tartozásuk összegéből enyészett, végül azon kamatláb is kimutatandó, mely a hitelezett összegért hitelező részére évenként fizetetik.

Brassó, 1885. december 31.

A városi adóhivatal.

Szám 589.—1886.

Hirdetmény.

Miután a helybeli városi adóhivatal által a III. és IV-ik osztályu kereseti-adó, tőkekam-at-adó bevallásokat illetőleg mult évi december hó 31-én 6049. sz. a. közhírré tett felszólításnak az adóköteles felek csak egy csekély része felelt meg, — az 1883. évi 44. t.-cikk 13. §-a értelmében ezen adóbevallások betérjlesztésére ezennel egy ufolagi 8 napi határidő adatik.

Ennélfogva minden a III. vagy IV. osztályu kereseti-adó alá tartozó fél, valamint azon felek, kik kamatozó tőkékkel bírnak, ezennel komolyan felszólittatnak, hogy az erre vonatkozó adóvallomási íveket legkésőbb folyó hó 24-éig a helybeli városi adóhivatalnál nyújtsák be, mivel ellenkező esetben a mulasztó félre nézt hivatalból fog az adó megállapíttatni.

Brassó, 1886. január 16.

A városi adóhivatal.

9960./1885. számhoz.

telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Mandl Henrik végrehajtatónak özv. Bacicu J. és társai végrehajtást szenvedők elleni tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő, a brassói 3603. sz. telekjegyzőkönyvben A + alatt foglalt 4631, 4632. helyrajzi számú fekvőre a Bacicu Anna javára bekeblezett közös lakási jog sértetlen hagyása mellett, az árverést 1879 frt ezennel megálapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebbi ingatlanok az 1886. évi márczius hó 18-ik napján délelőtt 9 órakor ezen kir. törvényszék telekkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi 60. törv.-cikk 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt

Misselbacher Julia urnő Kerpenest — Tatrang melletti — birtoka számára bérlőt, Brassó nagy-utca 508. számú lakása számára lakót keres.

Bővebb megtudható Pánczél Joachim ny. törvényszéki bíró urnál, szent-János-utca 630. szám alatt.

(25) 3-3

igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. törv.-cikk 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1884 november 31-én.

A kir. törvényszék mint telekkvi hatóságul
Deési, elnök. Udvarnok, jegyző.

Pályázat

a lemondás folytán üresedésbe jött barcza-ujfalusi községi szülésznoi állomásra, mely állomással következő fizetések vannak összekötve:

a.) a községi pénztárból 70 frt évi készpénz fizetés;

b.) minden egy szülött gyermek után szülei fizetnek a 6 heti ápolási időre 1 frt 30 krt;

c.) egy ápolási látogatás 10—20 kr; s így összes évi jövedelme 110—120 forintba tehető.

Ezen állomás elnyerhetésére a magyar nyelvet bíró okleveles szülésznök pályázhatnak. Az állomás egy próbaesztendő kikötése mellett, annak leteltével esetleg véglegesítetik. — A pályázatok f. 1886. évi február hó 27-éig az előjárásához beadandók, melyre 28-án a választás fog megejtenni.

B.-Ujfalu, 1885. decz. 31.

Sipos Mihály,
községi bíró.

(43) 1-3

Szám 6314.—1885.

Pályázati hirdetmény.

A szász-magyarósi erdőgondnokságnál lemondás következtében üresedésbe jött erdőgondnok állomásra ezennel pályázat nyitattik.

Ezen erdőgondnoksághoz a következő, alólírt szolgabírói járáshoz tartozó, alább megnevezett erdőbirtokos községek csatolva:

	erdőterülettel	
Szász-Magyarós község	6541 hold	760 nsz.-öl
Apáczsa	3587	730
Krizba	2642	1353
Krizbai ág hitv. egyházak	40	800
Veresmart község	1541	630
Veresmarti ág h. egyhk.	338	1400
Földvár község	976	467
Botfalva	315	—
Szentpéter község	301	1430
Szász-Hermány község	191	200
Összesen	16476	1470

Az erdőgondnok évi fizetése 700 frt

lakpénze 150 „

úti-átalánya 350 „

Összesen 1200 frt.

Pályázni óhajtok felhívattak, szabályszerűleg felszerelt folyamodványukat, melyben az erdészeti felsőbb államvizsga letétele és a tetleges szolgálatban szerzett szakismeretek okmányilag kimutatandók. azonkívül a magyar állampolgárság bírása, valamint a magyar és német nyelvbéli teljes, a román nyelvbéli részbeni jártassága igazolandó, ha alkalmazásban állanak, előjárójuk útján, ellen esetben, közvetlenül alólírttához legkésőbb folyó év márczius hó 4-ikéig annál is inkább beadni. mivel későbbben beérkező folyamodványok nem fognak tekintetbe vétetni.

Megjegyeztetik, miszerint a választás folyó évi márczius 8-án Földvárt meg fog ejteni és hogy az élethossziglan megválasztandó erdőgondnok, ki Szász-Magyarós községben tartozik lakni, köteles állását folyó évi április 1-én elfoglalni.

Földvár, 1886. január 15.

Brassómegye alvidéki járás szolgabírája

(42) 1-2

Pildner Ferencz.

PAPP FERENCZ

butorgyártó

ajánlja a nagyérdemű közönség szíves figyelmébe Brassóban, a Czérna- és Nagy-utca sarkán lévő, dúsan felszerelt

butorraktárát.

Ugyanitt megrendelések mindennemű asztalos és kárpitos munkákra a legjutányosabb áron elfogadtatnak.

Diófaournirok négyszögláb 3 krért kaphatók.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

A farsangi évadra

(8) 10-15

báli-, menyasszonyi- és séta-ruhák (toilettek) a legújabb divat szerint, gyorsan és mérsékelt áron készülnek

Kovácsnai és Keresztesy női divat-termükben

BRASSÓBAN (a főtéren)

Ugyanott nagy készletben lévő satin mervelleux-ök, satin à Lyon és atlasok, selyem, bársony és plüschek; voile, crêpe és cachemirok fekete és minden divatos színekben; Matlace Chantilly (ujdonság!) oriental csipke szövetek és széles volánok; báli belépők és legyezők, virágok, chenilli, toll, arany, ezüst bouquettek és garnitúrák; rüsch, hattyu, szalag, ugy-szintén harisnyák és selyem keztyük minden estéli színekben előnyös áron kaphatók.

Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

Eladó gőzcséplőgép.

A fogarasi m. kir. ménesbirtokon egy nyolcz ló-erejű, még használható állapotban lévő Clayton és Shuttleworth-féle gőzcséplőgép mozgonynyal együtt eladó. — Részletes értesítést a ménesbirtok igazgatóságánál nyerhetni Fogarason, hol a gép is megtekinthető.

Ménésbirtok igazgatóság.

(40) 1 6

Kypta Ágoston

VIRÁG- és MAGKERESKEDÉSE

Brassón.

(39) 2-3

Báli, menyasszonyi, kézi és mell-csokrok friss élővirágokból,

finoman és elegánsul, szép papír-, selyem- vagy atlasz-manchettekbe kötve; hasonlóképpen *cotillion-csokrok, kaméliák, rózsák, ibolyák* stb. a legolcsóbb árak mellett kaphatók

Kypta Ágoston

virág- és magkereskedésében,

Brassóban, Felső-nagyutca 547. (Resch-féle házban.)

Müller Károly

Brassóban, Felső-nagyutca 541. házszám alatt

„a veres üveghez“

ajánlja dúsan ellátott

(13) 3-3

üveg, porcellán, tükör és nürnbergi áru raktárát, valódi csehországi táblaüveget minden nagyságban, nemkülönben lámpákat és lámparészeket Dittmár és Brünner gyáraiból és a porumbáki üvegyár készítményeit fuvott és metszett üvegekből olcsó áron.